

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Eucharistia etiam per species Sacramentales prodest. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

enim medicamentum & cibus, de quo anima confortatur, infirmus in anima, & debilis in virtutibus conualescit. Et sicut eger crescit ad fortitudinem virium corporali cibo, sic omnis qui hoc corpus meum cum bona intentione sumit, crescit ad spiritualem fortitudinem.

1. 4. Rev.
cap. 16.

Et alibi: Eucharistia perceptio (inquit Christus Dominus) iuuat contra Diabolicam tentationem. O quam miseri sunt qui tale iuuamen, dum sani sunt, magis quam venenum respiciunt & abhorrent, quia nolunt se a peccatis refranare! à quibus ut se refranent, & pugnent fortiter resistendo hostibus domesticis concupiscentiis, & externis demonibus prodest SS. Eucharistia. Ideo bene S. Augustinus sermone 93. de tempore dixit: Bibit de petra populus, & statim bellum iniit cum Amalech. Videte Fratres, quia posteaquam quisque de petra bibit, id est, Christi Sacramenta suscepit, necesse est illi ad pugnam procedere. Quisquis ergo Christo iungitur, non ad delicias non ad voluptates, sed ad prælum præparetur. Pulchrè hanc efficaciam SS. Eucharistia & vim ad reprimendas tentationes explicuit

L. 5. libel.
18. n. 17.
Rof pag.
638. n. 17.

Abbas Pastor in Vitis Patrum: Scriptum est, inquit, quemadmodum ceruus desiderat ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Quoniam igitur ceruus in solitudine serpentes plurimos glutunt, & cum accensi eorum veneno fuerint, ad aquas pervenire desiderant, bibentes autem sanantur à seruore serpentini viri; ita & Monachi in solitudinibus habitantes, accenduntur demonum malignorum veneno, & propterea desiderant sabbatho Dominico, venire ad fontes aquarum, hoc est, ad corpus & Sanguinem Domini Nostri Iesu Christi, ut purgentur ab omni amaritudine demonum malignorum: vel si eà careant, spiritali delectatione repleri, animentur ad superandas vitæ spiritualis difficultates. Hinc ipse Christus Dominus, qui confortatione ex se nõ indiguit, tamen ante passionem suam, suum corpus & sanguinem in Eucharistia hic instituta cum Discipulis sumptit, quia, ex susceptione huius Sacramenti, habuit quandam spiritualem delectationem, ut docet S. Thomas, 3. parte q. 81. a. 1. ad 3. quamvis ex eà susceptione, non fuerit in eo gratia augmentata.

CAPVT QVINTVM.

27.

Gabr.

lect. 85. in

Can. Ma-

ior in 4.

d. 9. q. 1.

arg. 5.

Pal. 4. d.

12. q. 8.

num. 30.

Ricar. a.

35. Valer.

q. 7. disp.

6. pun. 1.

Suar. 3.

p. q. 7. 29.

a. 8. sect.

7.

Eucharistia etiam per species Sacramentalis prodest.

Sexto prodest Eucharistia ad spiritualem profectum, ratione specierum Sacramentalium, quæ post Eucharistia susceptionem remanent, aliquamdiu in homine. Quamvis enim illarum sola manio, non augeat effectum huius Sacramenti (etsi id aliqui Theologi dicant) tamen si homo illis manentibus, sese magis ac magis disponat, ad effectum Eucharistia; probabile est, & apud me certissimum, eum augeri ex opere operantis: vti senserunt Gabriel, Maior, Pa-

ludanus, Richardus, Valentia, Suar. Ioan. de Lugo; vbi illorum Authorum congruentias pro hac re refert Suarez contra aliquos Thomistas id negantes, & ipse confirmat, ac argumenta contraria soluit. Cur autem apud me hoc sit certum; causa est: quia S. Ecclesia hoc videtur sentire. Nam post manducationem SS. Eucharistia completam physicè, petit in Missa S. Ecclesia post Communionem effectus Eucharistia, per illam præteritam paulò antè Communionem sacerdoti, adhuc ad altare existenti, & aliis conferri. Hac nos Communio Domine purget à crimine, & celestis remedij faciat esse confortes. Et Hac nos, Domine, Divini Sacramenti perceptio protegat, & saluet semper ac muniat. Et. Tui nos Domine Sacramenti, libatio restituet, & à vetustate purgatos, in mysterij salutariis faciat transire confortium. Et. Sumptis muneribus, quasumus, Domine, vt cum frequentatione mysterij, crescat nostræ salutis effectus. Et. Auxilium nobis Domine sumpta mysteria & sempiternâ protectione confirmet. Et. Votiuâ Domine dona percipimus, quæ nobis presentis, quasumus, vitæ, pariter & æternæ tribue conferre subsidium. Et. Per huius, Domine, operationem Mysterij, & vitæ nostra purgentur, & iusta desideria compleantur. Et. Quos tanti Domine largiris vti Mysterij, quasumus, vt effectibus nos eorum veraciter aptare digneris. Et. Quasumus, vt qui celestia alimenta percipimus, per hæc contra omnia aduersa muniamur. Omitto plures tales in Missali preces. Quibus Ecclesia post Communionem attribuit varios effectus ergo illos causant post Communionem. Imprudenter enim, vt ait Suarez, offerretur sacrificium, pro re obtinenda, quam nullo modo præstare posse. Cum ergo S. Ecclesia in ipso Missali, hoc sacrificium peractum, post absolutam Communionem sacerdotis & aliorum, qui in eo communicarunt, illud Deo offerat pro variis effectibus & gratis consequendis; dum adhuc manent species in stomacho, certum est, eas ad id conducere. Confirmo hoc ipsum alio sensu Ecclesie, approbantis sententiam S. Cyrilli Alexandrini lib. 4. in Ioannem capite 17. quam refert lectione 3. in 3. Noct. Octauæ Corporis Christi, dicentis, in Eucharistia Christum in nobis manentem, sedare sauentem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborare, perturbationes animi extingueret, egrotos curare, collisos redintegrare, & ab omni nos erigere casu. Atqui non in solâ Communione Christus manet in nobis, sed etiam in speciebus in stomacho manentibus, ergo tunc quoque hos effectus operatur, præsertim, si accedat pij affectus eius, qui Communione facta refectus est, etiam si illi affectus non sint feruentiores, quam primi, vt bene docet Ioannes de Lugo Disputatione 12. de Eucharistia c. 2. Item, numero 54. Ideo merito S. Teresa monebat suas, vt cum Christo Domino in Eucharistia recepto, tam diu orando manerent, quam diu species panis à naturali calore consumpta non essent: nec sinerent sibi elabitam bonam opportunitatem cum eo manendi. Si enim

CAPVT SEXTVM.

Henr. de
Sac. in
gen. l. r.
c. 13. n. 11.
Th. 3. p. q.
81. a. 1. ad
3. & q. 79.
a. 1. ad 2.
& a. 4.
29.
de casto
conn. c.
18. col. 5.
V. 3. p. q.
79. a. 2.
disp. 204.
c. 2. 3. 4.
Tol. in
c. 6. & 17.
Ioan.
Cyr. l. 10.
in Ioan. c.
13. & l. 11.
c. 2. 6. &
1. 4. c. 17.
1. 10. in
Ioan. c. 13.

Eucharistia vnit carnem nostram carni Christi.

Septimo, prodest SS. Eucharistia ad spiritualem profectum, quia, vt ait B. Laurentius Iustinianus, nos corpori Christi mystico incorporat. Vnit enim carnem nostram carni Christi, quod bene probat & explicat Vasquez, & Toletus asserit, & probat ex S. Cyrillo. Quod S. Cyrillus Alexandrinus sic explicat: Qui manducat meam carnem, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Sicut enim si quis liquefacta cera aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est, ita si quis carnem & sanguinem Domini recipit, cum ipso ita coniungitur, vt Christus in ipso, & ipse in Christo inueniatur. Et alibi, beneficio Eucharistia nos, inquit, Christo non tantum spiritualiter coniungi, sed etiam secundum carnem habere cum illo coniunctionem, & per Eucharistiam etiam nobis Christum esse vitem, & nos eius palmites, & per eam corporaliter in nobis Christum habitare; & membra fidelium, fieri membra Christi, participatione naturali. Et libro 11. in Ioan. capite 26. corporalem vnionem ad Christum, ait, acquiri participatione eius Mysterij: id Paulum asserere, dum ait, ad Ephesios 3. 6. Genes esse coheredes & concorporales, & participes promissionis in Christo. Et capite 27. Filium, per benedictionem mysticam nobis corporaliter vniri, vt hominem, spiritualiter autem, vt Deum. S. Ioannes Damascenus, agens de hoc Sacramento: Per illud, inquit, purgati, corpori Domini, ipsiusq; Spiritus vni-mur, ac Christi corpus effici-mur. Sic etiam S. Chrysostomus, nos secum, vt ita dicam, in vnam massam reducit, neque id fide solum, sed re ipsa nos suum corpus efficit. Et S. Ildorus Pelusiota S. 1. 3. ep. Chrysostomi discipulus: Per sacrorum mysteriorum participationem, scribit, naturam nostram concorporalem Vnigenito redditam, & in ipsius carnem censerit, & quemadmodum corpus capiti, eodem modo ipsam ei copulatam esse. Ex quibus, aliisque Patrum, quos citat testimonij, Vasquez loco citato ait, sententiam probabiliorē esse, Eucharistia non tantum nos cum Christo per caritatem, vnum Spiritum fieri, verum etiam inter carnem Christi, & carnem nostram, peculiarem vnionem intercedere, que non modo existente Christo sub speciebus in Stomacho, verum etiam ipsis corruptis, & Christo ibi secundum suam substantiam non permanente, perseveret. Hanc autem vnionem carnis nostræ cum Christo, in hoc consistere ait, quod Christus postquam a nobis intra viscera & carnem nostram per modum cibi ex caritate sumptus est, corpora nostra, intra qua recipitur, asstinet & tractet, & vt membra corporis eius, de carne eius, & de ossibus eius, vt loquitur S. Paulus, Ephes. 5. 30. Atque ita hac vnio mystica est & moralis, eo quod caritas

enim vel solo vestis attractu morbidos sanabat tum cum in mundo inmer homines conuersabatur, minime dubitandum est, quin iam adeo intime intra nos conuersatus, miracula paraturus sit, dummodo fidem vnam habeamus, quod que ab eo petemus, nobis sit concessurus, cum iam ad domum nostram diuerterit. Non solum enim Maiestas eius habitations, & hospitij mercedem male persolvere, dum modo bene excipiatur & tractetur. Sed si illum post Communionem relinquimus, non habemus causam cur queramus, si paruum videamus animam nostram in virtutibus profectam. Tandem concludit, eos, qui cito se ad negotia proripiunt, facere, ac si Christo domum nostram ingressi, domo exirent, eumq; inde expellerent, & vigerent, ne Christus domum eorum occupet, & incolat.

Hac spectare possunt ea, que S. Macarius ponderat mansisse bona in eos, qui Christo corporaliter adhaerebant, dum cum hominibus conuersaretur. Quid mirum est, inquit, si accedentes ad Dominum, & adherentes ei corporaliter, accipiebant virtutem, cum apostolis verbum loquentibus cecidit super credentes Spiritus sanctus? Cornelius ex verbo audito consecutus est virtutem, quando magis cum Dominus loqueretur verbum, cum Maria, Zachario, cum peccatrice, aut cum Samaritana, aut latrone, emittebatur virtus, & cum eorum animam permissus est Spiritus S. Nunc quoque qui Deum diligunt, & relictis omnibus in Oratione perseverant, docentur secreta que non noverant. Ipsa enim veritas secundum illorum intentionem, se exhibet illis, & docet eos. Ego sum veritas: In vita quoque B. M. Magdalene de Pazzis, refertur eius orationis sermo ad Nouitias, quantum erat Magistra facta, O mee sorores, si penetraremus, quod tunc, dum durant in nobis ille sacra species, facit in nobis Verbum diuinum illas operationes quas facit in sinu sui aeterni Patris, & cum sit Verbum in sinu Patris, & Pater in Verbo, & Spiritus S. in utroque inseparabiliter, nos recipiendo Verbum, recipimus totam SS. Trinitatem, si hoc penetraremus, si illum agnosceremus, non tremus inconsiderate (ad Communionem) & adeo quasi casu, & non omittentes illam sumere ob tam paruas occasiones, & bene prius cogitavimus antequam illam omittiremus.

Sanè si Arca presentia fuit adeo salutatis domui Obededom, ita vt ob eam benedixit Dominus Obededom, & omnem domum eius. Si ob presentiam Loth non potuit Angelus nocere Sodoma, & Gomorrhae, quanto magis hæc species, arca nobiliores, prouiderunt pie & religiose post summionem intra nos conferuatæ. Vnde merito potest ad hoc applicari, quod dixit Iacob ad Laban, Modicam habuisti antequam venire ad te, & nunc diues effectus es, benedixitq; Dominus ad introitum meum. Vide S. Thomam & Henriquez. Vbi ait Christum per species, tanquam per instrumentum excitare, & actiue inclinare, ad actum vitalem deuotionis nostræ, si homo sit bene dispositus. Sic Christus, inquit idem S. Thomas, per Eucharistiam non accepit habitum, sed actam deuotum ex Sacramento.

to. 3. in. p. disp. 79. l. 5. Diu. p. m. 1. 4. fid. cap. 14. 1. 3. ep. 195.